Foreign policy, international relations and security analysis

INTERNATIONAL WEEKLY

№11 15.06.2024- 30.06.2024

Теми:

- Україна – ЄС
- Зовнішня та безпекова політика України
- Перебіг російсько-української війни

FPRI Foreign Policy Research Institute

ЗМІСТ

УКРАЇНА - ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

Аналіз теми тижня: Безпекова угода та початок переговорів про членство в ЄС: які преференції та виклики очікують Україну? 3

Інші події в ЄС 6

ЗОВНІШНЯ ТА БЕЗПЕКОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ

Аналіз теми тижня: Саміт миру в Швейцарії: підсумки та перспективи щодо завершення війни 9

Двосторонні відносини 12

Саудівська Аравія 12

Мексика 12

Польща 12

Австрія 13

Камбоджа 14

ПЕРЕБІГ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Зміни на фронті 15

Військова допомога 16

Росія: внутрішні та зовнішні виклики 17

Україна – ЄС

- *АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ: Безпекова угода та початок переговорів про членство в ЄС: які преференції та виклики очікують Україну?*

Фото: Офіс Президента України

25 червня 20024 року в Люксембурзі міністри з питань Європи всіх країн-членів ЄС та українська урядова делегація оголосили про початок офіційних переговорів щодо вступу України до ЄС. Ця подія, згідно зі стандартними правилами Євросоюзу, має скоріше символічне, ніж практичне значення. На цьому етапі не досягаються жодні конкретні компроміси або угоди, але розпочинається юридичний процес, який в кінцевому підсумку має призвести до повноцінного членства України в Європейському Союзі.

Одночасно із запуском переговорів, Україна змушена була вести перемовини з Європейським Союзом та Угорщиною щодо тристороннього компромісу. Угорщина, яка має проросійськи налаштований уряд, є членом ЄС, але часто діє відмінно від спільної європейської позиції щодо України, була головною перешкодою перед початком перемовин. **Для отримання зеленого світла, Україні довелося закріпити в своєму законодавстві 11 вимог, висунутих Угорщиною, які мають дискримінаційний характер щодо української освітньої системи.**

Проте, що Київ, що Брюссель виявили великий інтерес у запуску вступних переговорів, що було відомо вже давно. Українські урядовці та дипломати минулого року мали надії, що процес можна буде запустити наприкінці 2023 року. Однак угорський опір цього завадив. У грудні 2023 року прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан висловив намір заблокувати євроінтеграцію України, але під тиском інших країн ЄС змушений був відступити, що спричинило легендарну сцену, коли він "вийшов на каву" і не ветував голосування щодо України. Це дозволило лідерам ЄС прийняти

принципове рішення про початок вступних переговорів, хоча точна дата залишалася відкритою. Київ розраховував на запуск процесу в березні-квітні, але ці дати були зміщені через політичні обставини.

Є інформаціям, що нове відтермінування підтримували різні політичні гравці. Олівер Варгеї, єврокомісар із Угорщини, разом із своїми прихильниками блокував необхідні процедури, але, нарешті, було досягнуто компромісне рішення.[1] Оскільки весною ЄС готувався до виборів у Європарламент, старт українських переговорів відклали до голосування, але з умовою, що це повинно статися до кінця червня. З 1 липня Угорщина стала головуючою державою в Раді ЄС, що значно б ускладнило початок переговорів з Україною під її лідерством. Лобіювання для запуску процесу в червні Україна використовувала всі можливі ресурси і врешті-решт це вдалося досягти.

Проте **угорська загроза не минула**. "*На жаль, Угорщина вже дала чітко зрозуміти, що для неї не буде пріоритетом євроінтеграційне просування України. Вона вже оголосила про свої пріоритети на головування, і нас там немає*", - заявила в інтерв'ю "Укрінформу" голова комітету Верховної Ради з питань інтеграції України до ЄС Іванна Климпуш-Цинцадзе.[2] Це підтвердив і офіційний представник Угорщини при ЄС Балінт Одор. На брифінгу 18 червня він заявив, що Будапешт уважно стежитиме за розвитком подій в Україні і "включатиме до порядку денного всі необхідні аспекти за потреби".

Проте все ж таки можна спостерігати, що **інші країни Європи готові для продовження переговорів і пришвидшеного процесу вступу України, тому будуть шукати шляхи обійти угорський чинник.** Подальші вступні переговори для України в рамках Європейського Союзу будуть ґрунтуватися на змістовних реформах у сферах правосуддя, демократії та державного управління. Важливим аспектом цього процесу є постійний моніторинг прогресу, який здійснюватиметься через встановлення індикаторів та контрольних показників. ЄС залишає за собою можливість призупинення або відновлення переговорів у разі серйозних порушень стандартів та цінностей. Метою ЄС є успішне виконання всього плану, що має завершитися вступом України до ЄС, забезпечуючи при цьому гнучкість у разі непередбачуваних подій.

Але на цьому розвиток європейської перспективи України не закінчується. 27 червня 2024 року вона підписала ***безпекові угоди з Литвою та Естонією, а також загальну угоду з ЄС.*** Угода поділяється на дві частини. ***Перша частина*** стосується військової допомоги, підтримки оборонної індустрії та розвідданих для України. ***Друга частина*** більше спрямована на гуманітарну допомогу, включаючи розмінування, підтримку українських біженців у Європі, посилення антиросійських санкцій і вимоги міжнародного трибуналу щодо Росії. Ця угода має важливе значення для України, особливо у світлі складних відносин з Угорщиною. **Головна мета угоди** – забезпечити стабільну та тривалу підтримку України, враховуючи сучасний політичний контекст, де підтримка ультраправих сил і тих, хто підтримує Росію, може зрости. Таким чином, **підписання цієї угоди і подібних є важливими для забезпечення стійкої підтримки України, оскільки їх денонсація вимагатиме значно більше зусиль і згоди всіх 27 держав-членів ЄС.** Що значно унеможливлює подібний розвиток подій.

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль заявив про підписання Україною 20 безпекових угод з союзниками, включаючи ЄС та США. Це відкриває широкі можливості для співпраці в оборонній сфері та створює основу для майбутньої безпеки у мирний час, що вкрай важливо. Фінансова підтримка в розмірі 60 мільярдів доларів на рік на наступні 4 роки значно сприятиме усім аспектам посилення національної безпеки,

[1] ЄС відкрив сторінку історії. Що дають Україні переговори про вступ та які виклики попереду. 25.06.2024. https://www.eurointegration.com.ua/articles/2024/06/25/7188893/

[2] Переговори про вступ України в ЄС почались: чому це так важливо до 1 липня. 25.06.2024. https://www.bbc.com/ukrainian/articles/c511p8zlnxpo?xtor=AL-73-%5Bpartner%5D-%5Bukr%5D-%5Bheadline%5D-%5Bukrainian%5D-%5Bbizdev%5D-%5Bisapi%5D

включаючи військову підтримку, реформи та боротьбу з корупцією. Ці угоди також відіграють роль інтенсифікаторів процесів євроінтеграції, оскільки залежать від виконання міжнародних вимог і стандартів.

У той же час, відносно Російської Федерації варто зауважити, що навіть при наявних санкціях вона заробляє значні суми, більшу частину яких спрямовує на збройні витрати, включаючи виробництво ракет і інформаційно-психологічні операції. У зв'язку з цим порівняння з ресурсами Росії залишається викликом. Тим не менш, наші зусилля та міжнародна підтримка є ключовими для зміцнення національної безпеки та геополітичної стабільності в регіоні.

Окрім зазначених аспектів безпеки і співробітництва, у цих угодах особливу вагу має такий термін як "***довгострокова підтримка***". Кожне підписання таких угод також включає фінансову допомогу Україні. Теоретично, відмова від взятих зобов'язань можлива, проте це потребує докорінних змін у кожній країні-партнері. Київ та військово-політичне керівництво активно працює на те, щоб "зацементувати" всі угоди з нашими партнерами, укладаючи двосторонні угоди на рівні ЄС та інших міжнародних інституцій.

Важливість цих угод підтверджується угодами з країнами, такими як Японія, Канада і, особливо, з США. Політолог Дмитро Жмайло більш оптимістично налаштований щодо результатів цих угод, оскільки кожна країна вже бере на себе конкретні фінансові зобов'язання. Наприклад, Естонія обіцяла витрачати 0,25% свого ВВП на допомогу Україні, що є добрим прикладом сталої підтримки. Подальші результати вже скоро буде видно на лінії фронту, де вчасне постачання зброї та озброєння буде особливо важливим показником ефективності цих угод.[3]

Тобто в цілому **Україні вдалося подолати головний виклик – початок перемовин до головування Будапешту. А також позитивно додати до нього безпекову угоду**. Все це, безумовно, закріпляє гарантію українського європейського майбутнього. Проте тепер питання змінилось із “Чи?” на “Коли?”. І воно не поступається у серйозності, адже можна побачити, що максимального ліміту часу не передбачено, і цей процес може цілком бути замороженим на довгий час. Тому тепер перед Києвом стоятиме завдання на його утримання і пришвидшення. Тут доведеться долати перешкоди як-то угорський чинник та потенційний прихід до влади в Європі проросійських сил, але разом з тим, і проявляти свою політичну волю. Це стосується підтримки діалогу, а також сумлінного дотримання вимог, які забезпечуватимуть українську євроінтеграцію. Проте, **в цілому на сьогодні перспективи є вельми позитивними**.

[3] Безпекові угоди наближатимуть Україну до членства у ЄС і НАТО — Дмитро Жмайло. 01.07.2024. https://ukr.radio/news.html?newsID=104698

Інші події в ЄС

Польща звинуватила Німеччину в завезенні групи мігрантів через кордон

17.06.2024

Між Німеччиною та Польщею спалахнула суперечка через інформацію про те, що минулого тижня німецький поліцейський фургон перетнув кордон і залишив на польській території групу мігрантів.

Після цього фургон поїхав, а мігранти нібито зникли в невідомому напрямку.

Речник міністра з питань координації спеціальних служб Польщі Яцек Добжинський заявив, що Варшаві вдалось підтвердити факт затримання поліцією Німеччини сім'ї мігрантів із п'яти людей.

"Процедури були порушені. Німецька поліція діяла всупереч процедурам, які застосовуються в таких випадках",– підкреслив Добжинський.

Європейська правда

Росія виходить зі спору Австралії та Нідерландів у справі про збиття MH17

17.06.2024

17 червня в російському МЗС заявили, що припинили участь в розгляді скарги Австралії та Нідерландів у Раді Міжнародної організації цивільної авіації (ICAO) у зв'язку зі збиттям рейсу MH17 над Україною в липні 2014 року.

Багатослівна заява зовнішньополітичного відомства Москви зводиться до того, що їй не дали змоги брати участь у розслідуванні катастрофи MH17, а висновки міжнародного розслідування вона вважає "псевдорезультатами".

Повідомлення завершується тим, що Росія "припиняє участь у цьому фарсі" і не визнає правочинності Ради "розглядати вкидання Австралії та Нідерландів, а також будь-які рішення, які будуть нею винесені у зв'язку з ними".

Австралія спільно з Нідерландами почала судову справу проти Росії в Міжнародній організації цивільної авіації в березні 2022 року.

Європейська правда

Німеччина створила підрозділ для протидії російській дезінформації

18.06.2024

Підрозділ, який є спільною ініціативою міністерств внутрішніх справ, закордонних справ та юстиції, спочатку матиме 10 спеціальних аналітиків, а згодом кількість співробітників має збільшитись удвічі – до 20 осіб, які займатимуться моніторингом та аналізом.

Основна увага зосередиться на виявленні та розвінчанні дезінформаційних операцій у соцмережах, зокрема тих, які спонсорує РФ.

Інша мета полягає в тому, щоб попередити й знешкодити кампанії до того, як вони розгорнуться.

Європейська правда

Група Європарламенту, куди хотів Орбан, вимагає від нього заяви щодо підтримки України

21.06.2024

Партію "Фідес" прем'єр-міністра Угорщини Віктора Орбана попросять надати письмову заяву про підтримку України, якщо вона все ж хоче приєднатися до "Європейських консерваторів і реформістів" (ЄКР) у Європейському парламенті.

Віцеголова політичної групи Нікола Прокаччіні пояснив, що ця вимога стосується і румунської ультраправої партії AUR, яка вже приєдналася до групи консерваторів цього тижня.

Європейська правда

В Латвії закрили доступ до ще низки проросійських сайтів

26.05.2024

Національна рада з електронних ЗМІ (NEPLP) країни закрила доступ до сайтів rvio.histrf. ru, kuban24. tv, obzor. io, радиогордость. рф, kubnews. ru, bloknot. ru, business-gazeta. ru.

Під час перевірки встановили, що ці портали використовують для підтримки агресивної пропаганди Росії, зокрема для поширення спотвореної та неправдивої інформації про війну проти України й воєнних злочинів, скоєних РФ, та їхнього виправдання.

Європейська правда

Угорщина вимагає визнати усе Закарпаття "традиційно угорським"

27.06.2024

Серед 11 вимог Угорщини стосовно захисту прав національних меншин, зміст яких досі не є публічним, ключовим каменем спотикання є визначення в Україні місць з особливим рівнем гарантії прав угорців.

Ця норма є й у чинному законодавстві України: йдеться про міста і села "зі значною кількістю" представників меншини (від 15%) та з "традиційним" проживанням меншини (від 10% протягом останніх 100 років).

Однак Будапешту цього виявилось замало, і там почали вимагати автоматично визнати "традиційно угорськими" усі населені пункти Закарпаття, навіть ті, в яких угорці історично ніколи не жили.

В Угорщині посилаються на те, що загалом у Закарпатській області за переписом 2001 року та попередніх років частка угорців складала понад 10%.

Докладно про деталі угорської позиції та її найпроблемніші елементи читайте в статті редактора "ЄвроПравди" Сергія Сидоренка 11 вимог Орбана. Як Угорщина знову перетнула червоні лінії у шантажі України на шляху до ЄС.

Європейська правда

Саміт ЄС заявив про зупинку вступу Грузії Євросоюз через "російський" закон

27.06.2024

У підсумках саміту лідери ЄС зазначили, що ухвалений закон "Про прозорість іноземного впливу" є відступом від кроків, викладених у рекомендації Єврокомісії щодо отримання статусу кандидата.

"Європейська Рада закликає владу Грузії прояснити свої наміри, змінивши нинішній курс дій, який ставить під загрозу шлях Грузії до ЄС і де-факто призводить до зупинки

процесу вступу”,– наголошується у документі.

Єврорада закликає грузинську владу забезпечити, щоб парламентські вибори цієї осені були вільними і чесними, і заохочує партнерів до суттєвого довгострокового і короткострокового спостереження за виборами.

Європейська правда

АНАЛІЗ ТЕМИ ТИЖНЯ: Саміт миру в Швейцарії: підсумки та перспективи щодо завершення війни.

Фото: Офіс Президента України

25 червня 20024 року в Люксембурзі міністри з питань Європи всіх країн-членів ЄС та українська урядова делегація оголосили про початок офіційних переговорів щодо вступу України до ЄС. Ця подія, згідно зі стандартними правилами Євросоюзу, має скоріше символічне, ніж практичне значення. На цьому етапі не досягаються жодні конкретні компроміси або угоди, але розпочинається юридичний процес, який в кінцевому підсумку має призвести до повноцінного членства України в Європейському Союзі.

Одночасно із запуском переговорів, Україна змушена була вести перемовини з Європейським Союзом та Угорщиною щодо тристороннього компромісу. Угорщина, яка має проросійськи налаштований уряд, є членом ЄС, але часто діє відмінно від спільної європейської позиції щодо України, була головною перешкодою перед початком перемовин. **Для отримання зеленого світла, Україні довелося закріпити в своєму законодавстві 11 вимог, висунутих Угорщиною, які мають дискримінаційний характер щодо української освітньої системи.**

Проте, що Київ, що Брюссель виявили великий інтерес у запуску вступних переговорів, що було відомо вже давно. Українські урядовці та дипломати минулого року мали надії, що процес можна буде запустити наприкінці 2023 року. Однак угорський опір цього завадив. У грудні 2023 року прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан висловив намір заблокувати євроінтеграцію України, але під тиском інших країн ЄС змушений був відступити, що спричинило легендарну сцену, коли він "вийшов на каву" і не ветував голосування щодо України. Це дозволило лідерам ЄС прийняти

принципове рішення про початок вступних переговорів, хоча точна дата залишалася відкритою. Київ розраховував на запуск процесу в березні-квітні, але ці дати були зміщені через політичні обставини.

Є інформаціям, що нове відтермінування підтримували різні політичні гравці. Олівер Варгеї, єврокомісар із Угорщини, разом із своїми прихильниками блокував необхідні процедури, але, нарешті, було досягнуто компромісне рішення.[4] Оскільки весною ЄС готувався до виборів у Європарламент, старт українських переговорів відклали до голосування, але з умовою, що це повинно статися до кінця червня. З 1 липня Угорщина стала головуючою державою в Раді ЄС, що значно б ускладнило початок переговорів з Україною під її лідерством. Лобіювання для запуску процесу в червні Україна використовувала всі можливі ресурси і врешті-решт це вдалося досягти.

Проте **угорська загроза не минула**. "*На жаль, Угорщина вже дала чітко зрозуміти, що для неї не буде пріоритетом євроінтеграційне просування України. Вона вже оголосила про свої пріоритети на головування, і нас там немає*", - заявила в інтерв'ю "Укрінформу" голова комітету Верховної Ради з питань інтеграції України до ЄС Іванна Климпуш-Цинцадзе.[5] Це підтвердив і офіційний представник Угорщини при ЄС Балінт Одор. На брифінгу 18 червня він заявив, що Будапешт уважно стежитиме за розвитком подій в Україні і "включатиме до порядку денного всі необхідні аспекти за потреби".

Проте все ж таки можна спостерігати, що **інші країни Європи готові для продовження переговорів і пришвидшеного процесу вступу України, тому будуть шукати шляхи обійти угорський чинник.** Подальші вступні переговори для України в рамках Європейського Союзу будуть ґрунтуватися на змістовних реформах у сферах правосуддя, демократії та державного управління. Важливим аспектом цього процесу є постійний моніторинг прогресу, який здійснюватиметься через встановлення індикаторів та контрольних показників. ЄС залишає за собою можливість призупинення або відновлення переговорів у разі серйозних порушень стандартів та цінностей. Метою ЄС є успішне виконання всього плану, що має завершитися вступом України до ЄС, забезпечуючи при цьому гнучкість у разі непередбачуваних подій.

Але на цьому розвиток європейської перспективи України не закінчується. 27 червня 2024 року вона підписала ***безпекові угоди з Литвою та Естонією, а також загальну угоду з ЄС.*** Угода поділяється на дві частини. ***Перша частина*** стосується військової допомоги, підтримки оборонної індустрії та розвідданих для України. ***Друга частина*** більше спрямована на гуманітарну допомогу, включаючи розмінування, підтримку українських біженців у Європі, посилення антиросійських санкцій і вимоги міжнародного трибуналу щодо Росії. Ця угода має важливе значення для України, особливо у світлі складних відносин з Угорщиною. **Головна мета угоди** – забезпечити стабільну та тривалу підтримку України, враховуючи сучасний політичний контекст, де підтримка ультраправих сил і тих, хто підтримує Росію, може зрости. Таким чином, **підписання цієї угоди і подібних є важливими для забезпечення стійкої підтримки України, оскільки їх денонсація вимагатиме значно більше зусиль і згоди всіх 27 держав-членів ЄС.** Що значно унеможливлює подібний розвиток подій.

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль заявив про підписання Україною 20 безпекових угод з союзниками, включаючи ЄС та США. Це відкриває широкі можливості для співпраці в оборонній сфері та створює основу для майбутньої безпеки у мирний час, що вкрай важливо. Фінансова підтримка в розмірі 60 мільярдів доларів на рік на наступні 4 роки значно сприятиме усім аспектам посилення національної безпеки,

[4] ЄС відкрив сторінку історії. Що дають Україні переговори про вступ та які виклики попереду. 25.06.2024. https://www.eurointegration.com.ua/articles/2024/06/25/7188893/

[5] Переговори про вступ України в ЄС почались: чому це так важливо до 1 липня. 25.06.2024. https://www.bbc.com/ukrainian/articles/c511p8zlnxpo?xtor=AL-73-%5Bpartner%5D-%5Bukr%5D-%5Bheadline%5D-%5Bukrainian%5D-%5Bbizdev%5D-%5Bisapi%5D

включаючи військову підтримку, реформи та боротьбу з корупцією. Ці угоди також відіграють роль інтенсифікаторів процесів євроінтеграції, оскільки залежать від виконання міжнародних вимог і стандартів.

У той же час, відносно Російської Федерації варто зауважити, що навіть при наявних санкціях вона заробляє значні суми, більшу частину яких спрямовує на збройні витрати, включаючи виробництво ракет і інформаційно-психологічні операції. У зв'язку з цим порівняння з ресурсами Росії залишається викликом. Тим не менш, наші зусилля та міжнародна підтримка є ключовими для зміцнення національної безпеки та геополітичної стабільності в регіоні.

Окрім зазначених аспектів безпеки і співробітництва, у цих угодах особливу вагу має такий термін як "***довгострокова підтримка***". Кожне підписання таких угод також включає фінансову допомогу Україні. Теоретично, відмова від взятих зобов'язань можлива, проте це потребує докорінних змін у кожній країні-партнері. Київ та військово-політичне керівництво активно працює на те, щоб "зацементувати" всі угоди з нашими партнерами, укладаючи двосторонні угоди на рівні ЄС та інших міжнародних інституцій.

Важливість цих угод підтверджується угодами з країнами, такими як Японія, Канада і, особливо, з США. Політолог Дмитро Жмайло більш оптимістично налаштований щодо результатів цих угод, оскільки кожна країна вже бере на себе конкретні фінансові зобов'язання. Наприклад, Естонія обіцяла витрачати 0,25% свого ВВП на допомогу Україні, що є добрим прикладом сталої підтримки. Подальші результати вже скоро буде видно на лінії фронту, де вчасне постачання зброї та озброєння буде особливо важливим показником ефективності цих угод.[6]

Тобто в цілому **Україні вдалося подолати головний виклик – початок перемовин до головування Будапешту. А також позитивно додати до нього безпекову угоду**. Все це, безумовно, закріпляє гарантію українського європейського майбутнього. Проте тепер питання змінилось із “Чи?” на “Коли?”. І воно не поступається у серйозності, адже можна побачити, що максимального ліміту часу не передбачено, і цей процес може цілком бути замороженим на довгий час. Тому тепер перед Києвом стоятиме завдання на його утримання і пришвидшення. Тут доведеться долати перешкоди як-то угорський чинник та потенційний прихід до влади в Європі проросійських сил, але разом з тим, і проявляти свою політичну волю. Це стосується підтримки діалогу, а також сумлінного дотримання вимог, які забезпечуватимуть українську євроінтеграцію. Проте, **в цілому на сьогодні перспективи є вельми позитивними**.

[6] Безпекові угоди наближатимуть Україну до членства у ЄС і НАТО — Дмитро Жмайло. 01.07.2024. https://ukr.radio/news.html?newsID=104698

Україна-Саудівська Аравія

Дмитро Кулеба провів зустріч з міністром закордонних справ Королівства Саудівська Аравія Фейсалом бін Фарханом Аль Саудом

15.06.2024

Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба: "Мені було приємно зустрітися з моїм саудівським колегою і подякувати йому за участь у Глобальному саміті миру.

Ми відзначили чудову динаміку та майбутнє двосторонніх відносин між Україною та Королівством Саудівська Аравія та обговорили шляхи їх розвитку.

Я подякував принцу Фейсалу бін Фархану Аль Сауду за всю гуманітарну та енергетичну підтримку, яку Україна отримала від Королівства з початку повномасштабної агресії Росії.

Ми домовилися продовжувати тісно співпрацювати на шляху до справедливого миру на основі Статуту ООН та поваги до суверенітету та територіальної цілісності України".

МЗС України

Україна-Мексика

Дмитро Кулеба провів зустріч із державною секретаркою із закордонних справ Мексики Алісією Барсеною

16.06.2024

Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба: "Ми з моєю мексиканською колегою - державною секретаркою із закордонних справ Мексики Алісією Барсеною - провели конструктивну та предметну зустріч. Я вдячний Мексиці за участь у Саміті миру та підтвердження своєї відданості миру на основі Статуту ООН та фундаментальних принципів міжнародного права. Ми також обговорили шляхи розвитку нашої двосторонньої співпраці. У цьому контексті я вітаю рішення Мексики відновити роботу свого посольства в Україні."

МЗС України

Україна- Польща

Дмитро Кулеба провів зустріч з маршалком Сейму Польщі Шимоном Головнею

19.06.2024

Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба провів зустріч з маршалком Сейму Республіки Польща Шимоном Головнею, який вперше відвідав з візитом Україну.

Дмитро Кулеба висловив вдячність польській стороні за участь в інавгураційному Саміті миру у Швейцарії та підтримку Польщею Спільного комюніке Саміту.

Сторони розглянули подальші шляхи співробітництва з країнами Африки, Азії та Південної Америки.

Вони окремо обговорили підготовку до Вашингтонського саміту НАТО та підписання двосторонньої безпекової угоди.

Співрозмовники також відзначили інтенсивну динаміку українсько-польських відносин, зокрема міжпарламентської співпраці.

"Активна взаємодія на парламентському рівні між нашими державами засвідчує стратегічний характер відносин і сприяє реалізації наших спільних ініціатив", – зазначив міністр Дмитро Кулеба.

МЗС України

Україна- Австрія

Євген Перебийніс здійснив робочий візит до Австрії

21.06.2024

21 червня у рамках робочого візиту до Республіки Австрія заступник міністра закордонних справ України Євген Перебийніс провів переговори з генеральним секретарем Федерального міністерства з європейських та закордонних справ Австрії Ніколаусом Маршіком, а також провів зустрічі з радницею Федерального президента Австрії з питань зовнішньої політики Лусією Кронштайнер, депутатами Європарламенту від Австрії – Томасом Вайтцом ("Зелені"), Гельмутом Брандштеттером (ліберальний рух "НЕОС") та Лукасом Мандлем ("Австрійська народна партія").

У ході зустрічей представники Австрії підтвердили незмінну підтримку України на національному та європейському рівнях у відстоюванні суверенітету та територіальної цілісності від російської агресії.

Під час переговорів йшлося щодо продовження надання Україні допомоги, зокрема у сфері гуманітарного розмінування, відбудови енергетичної інфраструктури та відбудови територій, зруйнованих внаслідок російської збройної агресії. У цьому контексті останнім рішенням Відня стало виділення 10 млн євро на реалізацію гуманітарних проєктів в Україні.

Особливу увагу приділено обговоренню підсумків Глобального саміту миру в Швейцарії, який на думку обох сторін, став першим успішним кроком на шляху до справедливого миру. У цьому питанні Євген Перебийніс відзначив важливу роль Австрії у подальших заходах із втілення пунктів Формули миру Президента України Володимира Зеленського.

Австрійська сторона привітала рішення щодо започаткування переговорів про членство України в ЄС.

Євген Перебийніс відзначив, що європейська інтеграція є частиною комплексної стратегії перемоги України у захисті від російської агресії й підтвердив серйозність намірів України бути відповідальним партнером у ході переговорного процесу. Крім того, заступник міністра поінформував австрійських партнерів щодо актуальних здобутків України у процесі реформ.

У ході зустрічі з депутатами Європарламенту окрему увагу привернуто до необхідності посилення спільної взаємодії для протидії російським гібридним загрозам, спрямованим на послаблення Європи та європейської єдності. У цьому зв’язку відзначалася важливість розбудови центрів українознавства на базі австрійських університетів.

Крім того, Євген Перебийніс поінформував австрійських співрозмовників про ситуацію на лінії фронту й підкреслив важливість подальшої військової підтримки, що надходить від наших партнерів, зокрема що стосується систем ППО та інших видів озброєння.

МЗС України

Україна-Камбоджа

Андрій Сибіга провів онлайн-зустріч з державним секретарем МЗС Камбоджі Кхуон Пхон Раттанаком

27.06.2024

27 червня перший заступник міністра закордонних справ України Андрій Сибіга провів онлайн-зустріч з державним секретарем Міністерства закордонних справ і міжнародного співробітництва Королівства Камбоджа Кхуон Пхон Раттанаком.

Андрій Сибіга висловив вдячність Камбоджі за принципову позицію стосовно засудження російської агресії проти України та допомогу з навчання українських спеціалістів із гуманітарного розмінування, яку надає камбоджійська сторона.

Перший заступник міністра поінформував співрозмовника про підсумки нещодавнього Глобального саміту миру та закликав камбоджійську сторону приєднатися до імплементації Формули миру Президента України Володимира Зеленського.

Співрозмовники обговорили стан та перспективи розвитку двосторонніх відносин, а також у форматі Україна - АСЕАН.

МЗС Україн

Джерело: Армія FM

- *Зміни на фронті*

Зміни на фронті:

Тренд: ***повзучий російський наступ продовжується по всьому фронту, що буде мати критичні для України наслідки.***

В середньому за добу протягом червня російські війська здійснили понад 3300 обстрілів по позиціях наших військ і населених пунктах із використанням різних типів озброєння. Найгарячіше було на **Торецькому**, **Покровському** та **Курахівському** напрямках. Українські військові продовжують рішуче давати відсіч спробам противника просунутися в глибину нашої території, завдають йому ефективного вогневого ураження, виснажуючи по всій лінії фронту.

На Харківському напрямку штурмові дії ворога в районах Вовчанська та Глибокого продовжуються. Ситуація залишалась під контролем Сил оборони.

На Куп'янському напрямку окупанти атакували в районах Стельмахівки, Піщаного та Синьківки. Всі атаки відбито.

На Лиманському напрямку агресор протягом місяця намагався прорвати нашу оборону в районах Невського, Макіївки, Тернів та Торського. 10 атак відбито, бої тривають. Ситуація контрольована.

На Сіверському напрямку Сили оборони успішно відбили всі атаки ворога поблизу Спірного, Верхньокам'янського та Виїмки. Бої тривають.

На Краматорському напрямку загарбники безперервно штурмували позиції підрозділів Сил оборони в районі Часового Яру. Найінтенсивніші бої велися в Іванівському та Кліщіївці на південь від міста. ЗСУ контратакували в Кліщіївці та досягли там тактичних успіхів. Точаться тяжкі бої.

На Торецькому напрямку. Ситуація на цьому напрямку досить суттєво не змінилася. Ворог проводить бойові дії на околицях міста Торецька. Всі штурмові дії противника відбито.

На Покровському напрямку обстановка залишається надзвичайно напруженою. Ворог не полишає спроб вклинитись в наші бойові порядки в районах населених пунктів Прогрес, Новоолександрівка, Воздвиженка, Євгенівка, Новоселівка Перша, Яснобродівка.

На Курахівському напрямку війська рф просунулися в Красногорівці. Наразі, за даними британської розвідки, вони, ймовірно, контролюють більшу частину міста, а ЗСУ присутні лише на півночі Красногорівки. Сили оборони здійснюють заходи щодо посилення рубежів та недопущення просування противника.

На Времівському напрямку ворог тиснув в районах Водяного, Урожайного, Костянтинівки та Макарівки. Всі атаки відбито. Противник успіху не мав.

На Оріхівському напрямку відбито атаки ворога в районах Роботиного та Малої Токмачки.

Протягом червня ЗСУ завдали ударів по понад 330 районах зосередження особового складу, озброєння та військової техніки. Протягом червня авіація Сил оборони та підрозділи ракетних військ і артилерії завдали ударів по понад 330 районах зосередження особового складу, озброєння та військової техніки, 25 пунктах управління, 62 засобах протиповітряної оборони, п'яти базах та складах пально-мастильних матеріалів та 20 складах боєприпасів.

Загалом, за червень місяць втрати ворога склали: 33 713 окупантів, 352 танки, 589 ББМ, 1393 артсистем, 22 одиниці РСЗВ, 58 засобів ППО, три літаки, 997 БпЛА, 1758 автомобільної та 284 одиниць спеціальної техніки. Відзначається бойова робота воїнів 108 окремої бригади територіальної оборони ЗС України. На своєму напрямку вони демонструють завзяту бойову роботу, професіоналізм і зразковий показник знищеної живої сили та техніки противника[7].

Військова допомога

ЄС збільшив Європейський фонд миру двома додатковими траншами по 1 млрд євро кожен – до загальної суми 5,6 млрд євро.

Данія обіцяє військову підтримку на 1 млрд євро протягом року, включаючи додаткові танки Leopard-2. Це відповідає збільшенню на 765 млн євро порівняно з кінцем лютого 2023 року, тобто на 175%.

Польща пообіцяла два нові додаткові пакети військової допомоги на загальну суму 581 млн євро. Один із пакетів містив обіцянку 14 винищувачів МіГ-29, усі вони вже доставлені в Україну.

Німеччина, яка зараз є другим найбільшим постачальником військової допомоги в абсолютному вираженні, збільшила свої військові обіцянки на 3,26 млрд євро, або на 76%, до загальної суми в 7,5 млрд євро. Йдеться про додаткові бойові танки, ЗРК Iris-T та інше озброєння для посилення можливостей протиповітряної оборони України.

Чехія передала Україні першу партію боєприпасів у рамках ініціативи цієї країни.

Румунія ухвалила рішення передати Україні ще одну систему ППО Patriot.

Південна Корея може надати Україні системи ППО і 155-мм снаряди, - ЗМІ

Нідерланди:1,4 млрд євро від активів РФ підуть на артилерію, снаряди та ППО для України Разом з іншою неназваною країною передадуть Україні систему ППО Patriot.

[7] ***Карта бойових дій в Україні станом на 1 липня 2024 року.***
https://glavcom.ua/country/incidents/karta-bojovikh-dij-v-ukrajini-stanom-na-1-lipnja-2024-roku-1007730.html

Загалом, як заявляв президент України Володимир Зеленський, Україні потрібно 25 систем Patriot, щоб захистити всю свою територію. Але нагальна потреба - 7 таких систем.

Росія: внутрішні та зовнішні виклики

Тренд: ***Росія зміцнює союзницькі відносини з КНДР: як це позначиться на перебігу російсько-української війни?***

Нещодавній візит президента Росії Володимира Путіна до Північної Кореї став причиною новинних заголовків не лише через свою напищеність і пафосність, але й через підписання пакту про взаємну військову допомогу, тобто – військовий союз. Навіть якщо сам візит не мав приносити ніяких конкретних результатів, він все одно був важливою подією. Путін став першим радянським і російським лідером, що відвідав Північну Корею, хоча Микита Хрущов планував подібну поїздку у 1959 році, вона так і не відбулася. Єдиний візит Путіна до Північної Кореї відбувся в 2000 році, незабаром після його першої інавгурації на посаді президента.

У порівнянні з цим, північнокорейські лідери регулярно відвідували як Радянський Союз, так і пострадянську Росію. Кім Ір Сен відвідав Радянський Союз дванадцять разів, а його син Кім Чен Ір тричі. Нинішній лідер Кім Чен Ин відвідав Росію у 2019 та 2023 роках.

Різницю в частоті візитів можна пояснити тим, що відвідування країни вважається виявом поваги, і протягом більшості XX століття баланс сил був таким, що Пхеньян виражав свою повагу Москві в односторонньому порядку. І ось останній візит і зустріч між президентом Росієї та керманичом Північної Кореї стали особливо значною подією через підписання широкомасштабного договору, що фактично відновлює союзний договір 1961 року між Радянським Союзом і Північною Кореєю. Цей документ зобов'язує обидві сторони надавати взаємну військову допомогу у разі нападу, і текст договору був практично скопійований з оригіналу 1961 року з мінімальними змінами.

Для Північної Кореї це означає очевидні переваги, включаючи військовий захист і підтримку з боку Росії. До цього Росія трималася нейтралітету в відносинах між Сеулом і Пхеньяном, але тепер її позиція щодо конфлікту стала чіткою і головне офіційно проголошеною. Москва також активно вклалася в максимізацію уваги до підписання договору. Це стало частиною стратегії Кремля, що підсилювалося демонстрацією Путіним пункту договору про взаємну військову допомогу перед його публікацією. Це Москві, скоріш за все, потрібно, щоб налякати Захід. [8]

Але можна сміливо говорити, що укладення такого Договору серйозно підірве відносини Росії з Південною Кореєю, що для Сеула стане дипломатичною поразкою. Справа в тому, що до цього Південна Корея хоч і, безумовно, більш прозахідна, але дотримувалась нейтралітету. Так тепер більше не вийде. Сеул вже заявив, що визначатиме обсяги поставок зброї Україні, виходячи з позиції Росії щодо її відносин з Північною Кореєю.

Радник з питань національної безпеки Чан Хо Джин заявив у четвер, що Південна Корея розгляне можливість постачання зброї в Україну після того, як північнокорейський лідер Кім Чен Ин і президент Росії Володимир Путін підписали пакт про взаємну оборону в разі війни. У відповідь Путін попередив, що Південна

[8] Cozying Up to North Korea Means Diplomatic Sacrifices for Putin.28.06.2024. https://www.google.com/search?q=Cozying+Up+to+North+Korea+Means+Diplomatic+Sacrifices+for+Putin&oq=Cozying+Up+to+North+Korea+Means+Diplomatic+Sacrifices+for+Putin&gs_lcrp=EgZjaHJvbWUyBggAEEUYOdIBBzUyNmowajeoAgCwAgA&sourceid=chrome&ie=UTF-8

Корея зробить «велику помилку», якщо вирішить надати летальну зброю Україні.[9] Серед озброєнь, які можуть бути передані Сеулом Україні, розглядаються 155-мм артилерійські снаряди, а також системи протиповітряної оборони, які потрібні Україні. Правда, офіційні особи Сеула зберігають стратегічну невизначеність щодо типів озброєнь, розглядаючи це як дипломатичний крок, щоб використати можливість тиску на Москву з метою утримання від передачі ключових військових технологій Пхеньяну. Загалом, такий крок може вважатися ризикованим для Москви, однак він відповідає її стратегічним інтересам і можливою вигодою у сфері постачання військових товарів.

Зустріч лідерів Росії і Північної Кореї носила явний антиукраїнський характер. Основною темою обговорення між Путіним і Кім Чен Ином, безумовно, була війна в Україні. Є численні докази того, що Північна Корея постачає Росії значні обсяги військових припасів в обмін на паливо та продовольство. Також є інтерес з боку Пхеньяну до отримання технологій у галузі ракетобудування та авіації від Росії. Таке зближення двох тоталітарних режимів викликало не аби яку стурбованість Європи. Так, ЄС заявив, що прагне до безпекового та оборонного партнерства з Японією та Південною Кореєю. Високопоставлений чиновник Європейської комісії висловив бажання розвивати партнерські відносини з Японією і Південною Кореєю для більш тісної співпраці, підкресливши при цьому, що безпекове середовище в Європі і Азії швидко змінюється.[10] Брюссель прагне досягти угоди з Японією на рівні міністрів до кінця року. Брюссель має партнерства у сфері безпеки і оборони з країнами, що не є членами ЄС, такими як Норвегія. Створення подібного партнерства з азійськими країнами буде вперше.

Японія і ЄС мають спільні виклики, такі як відносно невеликі національні оборонні галузі, високі витрати на дослідження, розробки і виробництво, а також залежність від американських підрядників. Існує пропозиція розширити можливості для японських компаній брати участь в оборонних науково-дослідних програмах під керівництвом ЄС. ЄС може надавати кошти на проекти між японськими та європейськими компаніями. Південна Корея, тим часом, збільшує експорт озброєнь до Європи. Після вторгнення Росії в Україну Польща розмістила великі замовлення на південнокорейські танки K2 і гаубиці K9. Румунія, Фінляндія та Естонія також збільшують закупівлі південнокорейської зброї.

Тобто Путіну таки вдалося змінити стан подій в Азії, але не в той бік, який йому хотілось. Японія та Корея вже давно живуть в умовах постійної північнокорейської загрози і чітко усвідомили неможливість компромісів. А тому не лише не будуть відступати, а лише збільшуватимуть свої можливості.

Останній етап азійського турне Путіна - В'єтнам, який також має важливе значення з часів холодної війни. Однак візит до Ханоя не сприяв диверсифікації економічних зв'язків Росії чи передачі їй місця Китаю, що має складні відносини з В'єтнамом. Обсяг торгівлі між В'єтнамом і Росією у 2023 році становив лише 5 мільярдів доларів порівняно з 230 мільярдами доларів з Китаєм. Перспективи російського військового експорту до В'єтнаму, що довгий час був основою їх відносин, теж не виглядають обнадійливо, оскільки російська оборонна промисловість в основному зосереджена на потреби власної армії, а В'єтнам шукає інших постачальників.[11]

Навіть у Пекіні, обійми Путіна з Кім Чен Ином можуть не мати значення для

[9] S. Korea's level of arms supply to Ukraine hinges on Russia's actions: presidential office.21.06.2024https://en.yna.co.kr/view/AEN20240621006000315

[10] EU eyes security, defense partnerships with Japan and South Korea.23.06.2024. https://asia.nikkei.com/Politics/International-relations/EU-eyes-security-defense-partnerships-with-Japan-and-South-Korea

[11] Putin and Kim's New Friendship Shouldn't Be a Surprise.20.06.2024. https://carnegieendowment.org/emissary/2024/06/putin-kim-north-korea-visit-friendship-surprise?lang=en

російського лідера. Крім того, можливість провокаційних дій північнокорейського лідера, якого підтримує Росія, може викликати обурення у китайського керівництва. **Пекін не бажає зміцнення безпекових зв'язків між Токіо, Сеулом і Вашингтоном**, і відкидає ідею ***"північного трикутника***" Китай-Росія-Північна Корея, переймаючись заохоченням співпраці між США, Японією та Південною Кореєю, або ***"південного трикутника***". Таким чином, ***хоча Путін продовжує зміцнювати свої зв'язки з авторитарними державами, які не цураються відкритої масштабної підтримки для Росії, його місце в азійській політиці обмежується***. А **для України тим часом відкриваються нові можливості, які Києву важливо не упустити.**